

Leidse combineert topsport met werken

Isabel Dingjan geniet van elke wedstrijd; “Ik blijf niet mijn hele leven Acro-Isabel”

LEIDEN - Isabel Dingjan uit Leiden vertegenwoordigde Nederland samen met twee andere meiden op de worldcup Acro in Portugal. Hoe bereik je de top en bereid je je voor op een leven daarna?

door Eddo Velders

Afgelopen maart stonden Lyuna Marcelis, Amber Homminga en Isabel Dingjan met drie acrobatische oefeningen op de Worldcup Acro in Portugal. Daar behaalden ze de 7e plaats.

Isabel Dingjan woont met haar ouders in Zoeterwoude. Ze is geboren en getogen in Leiden. Op haar 11e start ze met Acro bij Gymsport Leiden. Zij houdt van turnen, dansen, acrobatiek en samenwerken. Inmiddels beoefent ze deze sport

De Leidse Isabel Dingjan met teamgenoten Lyuna en Amber in actie op de vloer (Foto: pr).

bij de topsportafdeling van Flik-Flak in Den Bosch. Ze vormt met Lyuna en Amber een vast team op A-senioreniveau. Ze trainen 20 uur per week, verdeeld over 6 trainingen.

Na de havo koos ze voor een tussenjaar in Las Vegas. Op de high school daar is sport een belangrijk onderdeel. Bij de vereniging AGC Las Vegas leerden Russische docenten haar het vak. Deze leraren hebben ook de atleten van Cirque du Soleil onder hun hoede of zijn zelf actief in shows. Bij haar terugkeer in Nederland begon zij met de opleiding Sportkunde aan de Haagse Hogeschool. Omdat Acro

geen NOC/NSF-erkenning heeft ontbreekt de financiële steun. Ze werkt daarom ook nog eens 10 uur per week. Een volle agenda dus! Isabel Dingjan: “Ons succes komt niet uit de lucht vallen. Als acrobaten vangen we elkaar op en staan stevig in wankelende posities. We kiezen ieder om voor onze droom te gaan. We moeten er samen voor zorgen dat we op ons hoogtepunt zijn bij een wedstrijd. Richting internationale wedstrijden letten we goed op onszelf. Een avondje stappen, op ongeregelde momenten naar bed, is er dan bij ons niet bij. En toch ben ik geen ongezellig mens. Chillen met vrienden en familie, op bezoek bij oma, daar maak ik tijd voor. Ik probeer mijn leven als topsporter redelijk nuchter te bekijken. Dat leerde Corona wel. Bij Acro is het onmogelijk 1,5 meter afstand te houden. We hadden dus een gedwongen pauze. Ik probeerde fysiek sterk te blijven door online trainingen en buiten hardlopen. In maart '22 moesten we door een blessure het WK laten schieten. Mijn vriendinnen en familie hielpen me door die perioden heen. Dat heb je nodig, want het leven als topsporter is niet altijd mooi. Daarom wil ik genieten van alle wedstrijden die we kunnen meemaken.”

“Ik investeer in een leven na de topsport. Ik sta niet mijn hele leven op een wedstrijdvloer. Ik wil meer uit mijn passie halen. Daarom wil ik zelf later mensen aanzetten om te sporten en te bewegen. En sportbeleid te schrijven waar jong en oud iets aan heeft. Want ik blijf niet mijn hele leven Acro-Isabel. Ik raad elke jonge Leidenaar aan te kiezen voor haar of zijn dromen. Doe je best en je hebt enorm veel mazzel als je lieve ouders, familie en vrienden hebt, die je terzijde staan. Ik ben dankbaar voor de kans die ik heb gekregen en geniet er zo lang mogelijk van.” ●

